

Arrest

nr. 202 217 van 10 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2017 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Batibo etnie te behoren en geboren te zijn in Guka. In Kameroen kende u echter problemen omwille van uw homoseksuele geaardheid en u vluchtte naar België, waar u op 25 juni 2012 asiel aanvroeg. Op 16 oktober 2012 werd u erkend als vluchteling.

Na uw erkenning als vluchteling werd door het Commissariaat-generaal vastgesteld dat u op 19 februari 2014 vader werd van L.M.N.. Met zijn moeder, S.N. (CGVS-kenmerk X) had u al een dochter, K.M. geboren op 24 oktober 2006. Deze informatie riep bij het Commissariaat-generaal vragen op bij de waarachtigheid van uw verklaringen omtrent uw relatie met mevrouw S.N. en bijgevolg bij uw homoseksuele geaardheid. Het Commissariaat-generaal besloot daarom op u op 24 november 2016 nogmaals uit te nodigen en u over deze nieuwe elementen en de vervolgingsfeiten die u in het kader van uw asielaanvraag aanhaalde te ondervragen, in het kader van een mogelijke intrekking van uw vluchtelingenstatuut. Op basis van dit gehoor kon uw homoseksuele geaardheid niet in twijfel worden getrokken en bleef uw vluchtelingenstatuut behouden.

Op 22 juni 2017 werd u echter opnieuw uitgenodigd op het Commissariaat-generaal. Informatie op uw Facebookaccount en dat van mevrouw S.N. deden opnieuw twijfelen aan de aard van jullie relatie. Bovendien bestond het vermoeden dat u naar Kameroen bent teruggekeerd. Er werd derhalve besloten u nogmaals uit te nodigen en te ondervragen omtrent deze nieuwe elementen, in het kader van een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatuut.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd, en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling, ongelooftwaardig zijn.

Verschillende elementen zorgen er voor dat uw homoseksuele geaardheid kan worden betwist.

U legt tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen af omtrent uw contact met S.N. vooraleer zij permanent in België verbleef. **Deze tegenstrijdigheden omtrent uw relatie met de vrouw waar u twee kinderen mee heeft zorgen er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen enkel uit opportunistische redenen met haar samen te zijn, namelijk omwille van de kinderen. Aangezien u geen duidelijkheid biedt over uw relatie en de contacten met S.N. komt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid op de helling te staan.**

U verklaart ten eerste, sinds S.N. zwanger was tot het moment waarop K.M. vier of vijf jaar was, geen enkel contact met haar te hebben gehad en ook na haar vertrek uit Kameroen geen enkel nieuws van haar te hebben. Het is pas na uw erkenning als vluchteling in oktober 2012 en toen u het proces startte om uw dochter naar België te laten overbrengen dat u trachtte opnieuw in contact met haar te komen om haar toestemming hiervoor te verkrijgen. U verklaart pas begin 2013 opnieuw contact met haar te hebben opgenomen, dit nadat u via haar moeder haar telefoonnummer had verkregen. Voordien verklaart u geen enkele manier te hebben gehad om met haar in contact te treden en geen informatie over haar te hebben gehad. Ook via Facebook verklaart u pas laat 2012 of in 2013 opnieuw te zijn beginnen praten (gehoorverslag CGVS dd 24.11.2016 (verder CGVS I) p.6 en gehoorverslag CGVS dd 22.06.2017 (verder CGVS II) p.5-6). Dit blijkt echter niet uit uw en haar Facebookaccount. Hieruit blijkt namelijk dat jullie reeds bevriend waren op Facebook en dat zij reeds in april 2012 reageerde op uw Facebook-post, waarna u terug reageerde (zie Facebook-post 1, toegevoegd aan administratief dossier). Ook in juli 2012 tagt u haar bij een foto (Facebook-post 2). Bovendien is zij in september 2012 reeds in België te zien, waarbij zij aangeeft hier samen met u te zijn (Facebook-post 3-6). Uw verklaringen dat u geen enkele manier had om S.N. te bereiken of informatie over haar te hebben buiten via haar moeder zijn derhalve manifest onwaar, aangezien u al die tijd de mogelijkheid had om haar via Facebook aan te spreken. Waar u verdedigt dit vergeten te zijn en bovendien een vriend op Facebook niet te beschouwen als echt contact en het te hebben verkozen om via haar moeder met haar in contact te treden (CGVS II p.9), neemt dit niet weg dat u **wel degelijk enige band met S.N. heeft onderhouden, wat u voor het Commissariaat-generaal stellig ontkent.**

Verder bent u allerminst eenduidig over uw ontmoetingen met S.N.. U verklaart haar voor het eerst te hebben terug gezien begin 2013 toen zij op bezoek kwam bij vrienden in België en haar pas voor een tweede keer op 20 mei 2013 in Duitsland te hebben teruggezien. U bevestigt expliciet dat dit de twee eerste ontmoetingen met haar waren (CGVS II p.7). Ook dit blijkt opnieuw niet uit uw Facebook-account. Tussen deze twee vermelde ontmoetingen zijn jullie namelijk op verschillende gelegenheden nog samen te zien in België. Jullie zijn een eerste keer samen in januari 2013 (zie Facebookpost 7), vervolgens in februari 2013 (Facebookpost 8-10), daarna opnieuw in maart 2013 (Facebookpost 11-18) en ten slotte nog eens in mei 2013 voor jullie vermeende tweede ontmoeting op 20 mei in Duitsland (Facebookpost 18-22). Uw verklaring haar in die periode slechts bij één gelegenheid in België te hebben ontmoet is bijgevolg opnieuw manifest onwaar. Ter verantwoording haalt u aan dat u weet dat zij verschillende keren in België is geweest maar niet kan zeggen wanneer dit dan precies was, u kan zich niet al die bezoeken herinneren (CGVS II p.9-10). **Dit neemt echter niet weg dat u deze twee ontmoetingen expliciet aanhaalde, op zijn minst zou men zich moeten herinneren of u haar al dan niet verschillende keren in België ontmoette vooraleer u naar Duitsland ging.**

Wanneer u met deze inconsequentie wordt geconfronteerd geeft u aan het niet zo precies te hebben bedoeld (CGVS II p.10), terwijl u net wel heel concreet deze twee ontmoetingen aanhaalde. Deze opmerkingen gelden des te meer aangezien u aangeeft samen met haar naar een huwelijksfeest te zijn gegaan (zie Facebookpost 18) en u haar zelfs kort voor uw bezoek in Duitsland in België zou hebben gezien (zie Facebookpost 19 en CGVS II p.11). Op zijn minst zou men dergelijke gebeurtenissen moeten herinneren.

Hieruit kan enkel geconcludeerd worden dat u niet de waarheid vertelt over uw contacten met S.N. waardoor niet alleen kan getwijfeld worden aan de aard van jullie relatie maar ook aan de algehele geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.

Dit vermoeden van valse verklaringen omtrent uw relatie en homoseksualiteit wordt nog versterkt door het gegeven dat **u verklaart er alles aan te doen om [in België] als een koppel beschouwd te worden.** U verklaart dat zowel de Kameroense gemeenschap als iedereen daarbuiten jullie als een koppel beschouwd (CGVS II p.4 en p.11). Ook uw Facebookprofiel laat hier geen twijfel over bestaan en toont een gelukkig gezinsleven (zie ter illustratie Facebookpost 20-24). U verklaart inspanningen te leveren om als een goed koppel te worden beschouwd, zo zal u het niet tegenspreken als zij uw vrouw wordt genoemd, laten jullie nooit iets merken van enige wrijvingen in het openbaar, probeert u haar geen pijn te doen en uw best te doen om haar te plezieren (CGVS II p.4). U verklaart er geen al te grote problemen mee te hebben zich als koppel te moeten voordoen. U geeft aan dat uw kinderen meer dan voldoende reden zijn om deze 'schijn' hoog te houden (CGVS II p.11-12). U verklaart het er weliswaar niet altijd gemakkelijk mee te hebben maar geeft aan dat het u steeds beter lukt en dat u steeds meer inspanningen doet om een echt gezinsleven op te bouwen, het lukt u steeds beter uw homoseksuele gevoelens te onderdrukken en verklaart niets meer te doen om met mannen in contact te komen (CGVS II p.11-13). **Dit alles terwijl u bij uw asielaanvraag verklaarde zich in Kameroen slecht te hebben gevoeld om een geheim leven te moeten leiden, de vrijheid te zoeken om te doen wat u wilt en om van een man te kunnen houden** (gehoor asielaanvraag dd 22.08.2012 p.16 en p.18). Het feit dat u ook in België verkiest uw homoseksuele geaardheid te onderdrukken terwijl u bij uw vraag om bescherming net aanhaalt te zijn gevlucht zodat u vrijuit uw geaardheid zou kunnen beleven, zorgt er opnieuw voordat er ernstige vraagtekens rijzen bij uw homoseksuele geaardheid. U geeft geen blijk van enige interne strijd omdat u ook nu zichzelf niet zou kunnen zijn, integendeel, u geeft aan dat het steeds beter gaat en u minder moeite doet om S.N. te vermijden (CGVS II p.12). Uw verklaring niet uit de Kameroense gemeenschap te willen worden verstoten (CGVS II p.14) strookt niet met uw gevoelens en uw wensen uitgedrukt bij uw initiële asielaanvraag. Uw huidige verklaringen omtrent uw wil om uw homoseksuele gevoelens te onderdrukken en het feit dat u hier steeds beter in verklaart te worden stemmen hier niet mee overeen, en leiden tot de conclusie dat ten onrechte geloof werd gehecht aan uw homoseksuele geaardheid. Zeker aangezien u in België allerminst sprake is van een homofobe context en u alle vrijheid zou kunnen kennen om uw homoseksualiteit te beleven, zoals u bij uw asielaanvraag aangaf te wensen.

De bovenstaande vaststellingen – namelijk dat u als een koppel leeft met de vrouw waar u twee kinderen mee heeft; u er alles aan doet om deze relatie te doen slagen en de schijn van een goede relatie op te houden terwijl u net uw land ontvluchtte om uw homoseksuele geaardheid te kunnen uiten; u verklaart er steeds minder moeite mee te hebben uw homoseksuele gevoelens te onderdrukken en u bovendien tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen aflegt met betrekking tot uw contacten met haar vooraleer zij in België aankwam – zorgen er voor dat de geloofwaardigheid van de aard van deze relatie en bijgevolg ook uw homoseksuele geaardheid fundamenteel worden ondergraven.

Daarnaast kunnen bij uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid enige opmerkingen worden geformuleerd zodat deze geaardheid op zich in vraag kan worden gesteld.

Vooreerst stemmen uw verklaringen met betrekking tot uw interesse in vrouwen niet overeen met uw eerdere verklaringen. Waar u gedurende uw gehoor in het kader van uw asielaanvraag verklaart geen enkele seksuele interesse te kennen in vrouwen en zich niet tot hen aangetrokken te voelen (gehoor asielaanvraag dd 22.08.2012 p.16), verklaart u dit gedurende uw gehoren met het oog op de intrekking van uw statuut volkomen anders. Nu verklaart u namelijk dat u wel degelijk soms dingen aan het lichaam van een vrouw kunt missen en zin heeft om dit opnieuw te verkennen. Het lichaam van een vrouw kan, volgens uw verklaringen, goed voelen. U heeft soms interesse in het lichaam van een vrouw en ervaart het als een gemis wanneer u dit lange tijd niet kende (CGVS I p.8-9 en CGVS II p.13). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaringen nooit enige seksuele interesse te kennen in vrouwen geeft u aan dat het een fout betreft in de vertaling. U verklaart dat seksuele aantrekkingskracht en aantrekking niet hetzelfde zijn. U verklaart dat u het wel degelijk kan zien wanneer een vrouw mooi en aantrekkelijk is. U zou het steeds over een emotionele aantrekkingskracht hebben gehad (CGVS II p.20).

Echter, uw verklaringen omtrent het willen spelen met de borsten van vrouwen (CGVS I p.8), laten niets aan de verbeelding over en zinspelen wel degelijk op een lichamelijke aantrekkingskracht. Bovendien gaf u gedurende uw drie gehoren nergens aan dat er problemen waren bij de communicatie. Ofwel had u geen opmerkingen (gehoor asielaanvraag dd 22.08.2012 p.18), ofwel geeft u aan dat wanneer u iets niet begreep dit opnieuw werd uitgelegd totdat u het volledig begrepen had (CGVS I p.19 en CGVS II p.21). Zodoende zijn uw verklaringen duidelijk en wijzen uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de vraag of u zich wel, dan niet, tot vrouwen aangetrokken voelt, op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid. Ter verantwoording van deze tegenstrijdige verklaringen geeft u voorts aan zich wel aangetrokken te voelen tot vrouwen maar het lef te missen om hen aan te spreken. U verklaart het lef niet te hebben om een vrouw aan te spreken en te zeggen dat u haar wilt wanneer u zich tot haar aangetrokken voelt. Bij mannen heeft u dit wel (CGVS II p.13 en p.20). Dit strookt echter nog steeds niet met uw eerdere verklaringen niet tot vrouwen te zijn aangetrokken. **Van iemand die eerder ondubbelzinnig aangaf homoseksueel te zijn, kan worden verwacht dat het voor hem duidelijk is wat zijn positie tegenover, en gevoel voor, vrouwen precies inhoudt. Het gegeven dat u hieromtrent geenszins coherente verklaringen weet af te leggen, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze, en doet verder afbreuk aan de door u beweerde homoseksuele geaardheid.** Uw eerdere verklaring enkel van mannen te houden (gehoor asielaanvraag dd 22.08.2012 p.16) is dusdanig in strijd met uw huidige verklaring enkel het lef niet te hebben om vrouwen aan te spreken, dat er geen geloof meer kan gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Bovendien kunnen ook bij uw verklaringen over hoe u uw geaardheid zou ontdekt hebben de nodige vraagtekens worden geplaatst. U verklaarde uw interesse in mannen te hebben ontwikkeld door de school waar het gebruikelijk was dat jongens uit hogere graden anderen als hun 'vos' hadden en daarbij homoseksuele betrekkingen met hen hadden, al dan niet onder dwang. U verklaart hierover door die praktijken in die levenswijze te zijn opgegroeid. U denkt niet als homoseksueel geboren te zijn en weet niet of u deze interesse in mannen zou ontwikkeld hebben indien u niet deze ervaringen had gehad (CGVS II p.13-14). **Het is uiterst verwonderlijk te noemen dat u uw geaardheid afschildert als iets waar u aan 'gewend' bent geraakt door de praktijken op uw school en waarvan u betwijfelt dat dit zonder deze praktijken tot uiting zou zijn gekomen.** Deze verklaringen geven blijk van een visie op homoseksualiteit alsof dit een houding betreft die men gewoon geraakt of al dan niet beslist om aan te nemen. **Het feit dat u homoseksualiteit op een dergelijke manier benadert, als iets wat men kan worden door bepaalde ervaringen die men heeft ondergaan, toont aan dat u homoseksualiteit niet beschouwt als een wezenlijk deel van iemands identiteit maar enkel als een bepaalde gedragsvorm.** Uw verklaringen dat u homoseksueel zou zijn omdat u het niet aandurft vrouwen te benaderen en dat dit bij mannen, als de omstandigheden het toelaten, wel gemakkelijk gaat is een bijkomende indicatie dat u homoseksualiteit beschouwt als een houding die men beslist al dan niet aan te nemen. Eveneens uw verklaringen dat u er steeds beter in wordt om zich samen met S.N. als een koppel te gedragen en u uw homoseksuele behoeftes kon negeren doen opnieuw vermoeden dat u homoseksualiteit ziet als iets waar bewust voor gekozen wordt. U verklaart dat u denkt aan wat u er bij te winnen heeft als u deze gevoelens onderdrukt, namelijk een gelukkig gezinsleven samen met uw kinderen. Zo laat u het uitschijnen dat homoseksualiteit puur een rationale instelling betreft die met goede argumenten de kop kan worden ingedrukt. Ook dit geeft blijk van een stereotype en simpele benadering van een complex intern psychologisch gegeven. **Uw visie op homoseksualiteit leunt derhalve aan bij een clichématige manier waarop naar homoseksuelen wordt gekeken, wat afbreuk doet aan uw eigen voorgehouden geaardheid.**

Uw huidige levensstijl en verklaringen, samen met de onduidelijkheden omtrent uw relatie met S.N., zorgen er voor dat er geen geloof meer wordt gehecht aan uw homoseksuele geaardheid.

Ter volledigheid dient te worden aangehaald dat naast uw ongeloofwaardige geaardheid er ook sterke vermoedens bestaan dat u naar Kameroen terugkeerde, wat eveneens uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst teniet doet. Uit uw Facebookaccount blijkt dat u naar alle waarschijnlijkheid terugkeerde naar Kameroen (zie Facebookposts 24 – 55). Hieruit blijkt dat u in augustus 2014 en januari 2016 teruggekeerd zou zijn naar Kameroen. U verklaart echter nooit naar Kameroen te zijn teruggekeerd maar naar Nigeria omdat uw moeder er ging voor een medische behandeling (CGVS II p.16). Op basis van uw Facebookposts valt dit echter uiterst moeilijk aan te nemen. U bent vooreerst te zien met verschillende familieleden (zie Facebookpost 28, 30, 35, 38, 40 en 42) en voor een Kameroense nachtclub (zie Facebookpost 27, 34, 36 en 43). Bovendien heten enkele van uw vrienden u 'welkom thuis' (zie Facebookpost 34 en 44). Één post wordt zelfs specifiek in Victoria, een stad in Kameroen, gesitueerd (zie Facebookpost 46). **U ontkent echter terug te zijn gekeerd naar Kameroen (CGVS II p.19).**

*U verklaart dat al deze foto's in Nigeria zijn genomen en dat u enkele oude foto's van toen u nog in Kameroen verbleef tussen deze foto's heeft gepost om mensen te misleiden en te doen geloven dat u was teruggekeerd naar Kameroen (CGVS II p.19). Dat u zou beslissen oude foto's tussen uw nieuwe foto's te posten is allerminst een overtuigend argument om aan te tonen dat u niet terugkeerde naar Kameroen. In deze door u voorgewende strategie past bovendien evenmin dat u S.N. niet zou vertellen waar u naar toe ging (CGVS II p.17). Indien u mensen zou willen overtuigen dat u terugkeerde naar Kameroen valt op zijn minst te verwachten dat u ook de vrouw waar u zogezegd een relatie mee had over uw plannen zou inlichten. Bovendien is ook deze bewering, namelijk dat u voor haar bewust had achtergehouden waar u naar toe reisde, weinig aannemelijk gezien het aantal foto's die u post over uw reis en het gegeven dat zij verschillende keren op deze foto's reageert (zie Facebookpost 30, 32, 35, 36, 38, 39 en 42). **U slaagt er niet in een aannemelijke verklaring te geven voor deze vaststellingen van het Commissariaat-generaal omtrent uw terugkeer naar uw land van herkomst waardoor het weinig geloofwaardig wordt geacht dat u wel naar Nigeria maar niet naar Kameroen zou zijn teruggekeerd.** Deze zwaarwichtige vermoedens van een terugkeer naar uw land van herkomst doen opnieuw uw vrees voor vervolging te niet.*

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat de asielaanvraag van S.N. (CG X) afgesloten werd door het CGVS met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bijgevolg kan in het kader van uw asioldossier niet meer worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid. U bracht geen andere motieven naar voor die zouden toelaten om te kunnen besluiten tot een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 september 2017 een schending aan "van het artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; van het artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955; van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht". Hij voert tevens een "manifeste beoordelingsfout" aan.

Hij stelt aan dat "tijdens zijn verhoor op 22 augustus 2012 nauwelijks vragen werden gesteld omtrent zijn homoseksuele geaardheid", dat hij wél "een coherent, geloofwaardig en eensluidend asielaanvraag afgelegd [heeft], waarna hem de vluchtelingenstatus werd toegekend" en dat "uit het feit dat verzoeker destijds nauwelijks uitdrukkelijke vragen werden gesteld over zijn homoseksuele geaardheid (op zich) dient te worden afgeleid dat de vervolgte (seksuele) relatie van verzoeker met mannen in Kameroen op zich volstond (zonder dat in hoofde van verzoeker sprake is van een uitsluitend/uitdrukkelijke homoseksuele geaardheid) om verzoeker in België de vluchtelingenstatus te verlenen".

Volgens verzoeker kan hem "dan ook anno 2017 niet meer verweten worden in 2012 nauwelijks verklaringen te hebben afgelegd over het moment waarop hij homoseksueel werd, over zijn bisexualiteit, over zijn (homo)seksuele geaardheid". Hij geeft aan nooit verklaard te hebben dat hij afkerig is van vrouwen.

Hij meent dat "de intrekkingbeslissing dd. 8 augustus 2017 geenszins op een afdoende manier motiveert waarom de verklaringen, welke verzoeker in de loop van de asielaanvraag heeft afgelegd en die essentieel waren voor zijn erkenning als vluchteling, ongeloofwaardig zouden zijn".

Verzoeker klaagt aan "dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen alvorens een intrekkingbeslissing te nemen aangaande verzoeker heeft nagelaten voorafgaand afdoend (wetenschappelijk) onderzoek te verrichten aangaande de seksuele oriëntatie van mensen" en dat "de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onterecht ervan [uitgaat] dat homoseksuele geaardheid per definitie gewoon aangeboren is (en dus onveranderlijk is) en een

wezenlijk deel is van iemands identiteit", terwijl "enkele vooraanstaande wetenschappers, waaronder wetenschapsfilosofen, Andreas DE BLOCK en Pieter ADRIAENS, van oordeel [zijn] dat het niet zeker is dat onze seksuele geaardheid aangeboren is" en "ook geneticus Jean-Jacques CASSIMAN wordt in voormeld persartikel geciteerd waar hij stelt dat seksuele oriëntatie, zoals alle gedragingen "zeer complex" is" en dat seksualiteit vloeibaar is". Hij verwijst ook naar "het forum van de Belgische organisatie "wel jong niet hetero"" waar een verhoor teruggevonden kan worden "van een jongen die altijd dacht homo te zijn, maar nu zich toch verschrikkelijk aangetrokken voelt tot vrouwen".

Aldus verzoeker kan "de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins in de intrekingsbeslissing dd. 8 augustus 2017 zomaar stellen dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet beschouwt of beschouwde als een wezenlijk onderdeel van zijn identiteit en dat verzoekers samenwoont met een vrouw, die de moeder is van zijn kinderen, niet te stroken is met verzoekers homoseksuele geaardheid" en kan "de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn intrekingsbeslissing geenszins stellen dat verzoeker geen vrees voor vervolging meer koestert bij een terugkeer naar zijn land van herkomst" gelet op "verzoekers voorgaande relatie met mannen en het feit dat "seksualiteit vloeibaar is".

Hij benadrukt nog "dat hij nooit naar Kameroen is teruggekeerd. In 2014 en eind 2015-2016 is verzoeker enkel naar Nigeria gereisd. Verzoeker legt ter staving een kopie van zijn paspoort dd. 5.11.2015 met visum voor Nigeria en in-en uitreisstempels neer (cf. stuk 4). [...] Verzoeker heeft bovendien enkele oude foto's, genomen in Kameroen, op Facebook gepost maar dit was als grap en bedoeld om mensen te misleiden dat hij in Kameroen is geweest".

Verzoeker vraagt de besteden beslissing "te vernietigen en opnieuw uitdrukkelijk te bevestigen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te behouden".

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "De Morgen, Sofie VANLOMMEL dd. 3.11.2015, "Born this way: homo van in de baarmoeder of toch niet? Belgische wetenschapsfilosofen counteren in nieuw boek het idee dat onze seksuele geaardheid aangeboren is", "www.weljongniethetero, forum, "van homo naar bi/hetero" en "Paspoort verzoeker".

2.3. Aangaande de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

2.3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in : (...) 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest".

2.3.3. Artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 8 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS. 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus moet intrekken wanneer die status werd toegekend op grond van feiten die de betrokkene verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status.

2.3.4. Gelet op de ernst van de gevolgen verbonden aan de intrekking en om te voorkomen dat de modaliteiten van de intrekking van de vluchtelingenstatus een bron van rechtsonzekerheid worden, stelt vaste rechtspraak van de Raad dat dergelijke bepalingen strikt moeten worden geïnterpreteerd.

Hieruit volgt dat de vluchtelingenstatus enkel kan worden ingetrokken wanneer de verkeerdt weergegeven of achtergehouden feiten en/of de valse verklaringen betrekking hebben op constitutieve elementen van de vrees voor vervolging. Met andere woorden, de commissaris-generaal had de asielzoeker niet erkend als vluchteling indien de misleiding niet had plaatsgevonden. Het voorgaande houdt dan ook in dat de verkeerdt weergegeven of achtergehouden feiten niet reeds gekend waren toen de vluchtelingenstatus werd toegekend. Een intrekingsbeslissing mag aldus niet ingegeven zijn door een andere beoordeling van elementen die al bekend waren - en dus reeds, minstens impliciet, in aanmerking zijn genomen - bij de eerdere beslissing om de vluchtelingenstatus te erkennen.

Uit het administratief dossier en uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker doorheen zijn asielprocedure eensluidende en genuanceerde verklaringen aflegde aangaande de ontdekking van zijn seksualiteit, zijn beleving ervan, zijn relaties met mannen én met vrouwen en zijn diepe wens om met zijn kind(eren) een gezin te vormen.

2.3.5. *In casu* blijkt dat de bestreden beslissing deels steunt op feiten die reeds gekend waren ten tijde van de erkenningsbeslissing, met name de “ontdekking” van zijn geaardheid door de praktijken op zijn school en zijn korte relatie met S.N. met wie hij een dochter had.

2.3.6. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal thans de relatie met S.N. anders beoordeelt, gelet op hun ontmoetingen na de erkenning van verzoeker en hun huidige gezinsleven. Echter uit het administratief dossier en de verklaringen van verzoeker kan niet blijken dat hij eerder in de asielprocedure (de aard van) deze relatie verkeerdt heeft voorgesteld of essentiële elementen heeft achtergehouden. Integendeel, verzoeker vertelde ook tijdens zijn eerste gehoor spontaan en eerlijk over S.N. en hun kind K.M.. Ook tijdens het tweede gehoor, op 24 november 2016, heeft verzoeker geen andere of verkeerdt voorstelling gegeven van zijn levenswandel en gezinsleven met zijn kinderen en hun moeder S.N..

2.3.7. Uit de gehoorverslagen van 24 november 2016 en 22 juni 2017 blijkt wel de complexe band met S.N. en verzoekers wens om als koppel voor hun kind(eren) te zorgen: *“Ik zag altijd graag kinderen. Bij het eerste interview zei ik al dat ik mijn kind zo graag zag. [...] Wat ik nu weet over haar, is genoeg voor mij. Ze is een goed meisje, ze is een aardige persoon, ze is een goede moeder. Dat is genoeg voor mij. [...] Ik kan het niet zeggen, ze zal heel erg beledigd zijn, ze zal het niet aankunnen. Het zal effect hebben op mijn kinderen en mijn relatie met mijn kinderen. [...] Ik twijfel soms over hoe K.M. het zal opnemen. Het gaat mij niet om S.N., het gaat om mijn kinderen, hoe ze het gaan opnemen, wat hun moeder met hen of met mij zal doen als ze het weet. Mijn kinderen zijn wat me op de been houdt, ik ben heel trots op hen.”* (gehoor 14 november 2016, 5, 7, 9, 16), *“Soms voel ik me slecht omdat ik mezelf niet kan zijn. Soms voel ik dat mijn lach vals is. Maar als ik denk aan de redenen waarom ik zou moeten lachen en het is het waard omwille van mijn kinderen. Ik wil dat ze opgroeien in een goede omgeving, dat ze liefde kennen, niet geweld. Wetende dat hun vader een goede persoon is, ze moeten me niet zien vechten of ruzie maken. Soms zien ze het, dan leg ik het later uit en zeg dat het oké is. Ook in mijn gemeenschap wil ik niet als een outkast gezien worden. Het wordt beter met de dag met S.N.. Als ik zie hoe ze zorgt als een moeder, hoeveel moeite ze doet, ook wanneer ik niet werkte. [...] S.N. zorgde er voor dat ik steeds meer interesse kreeg. Ze geeft me redenen om haar goed te behandelen. Ik probeer haar gelukkig te maken, ook al voel ik me er niet altijd goed bij. Ze is heel aardig geweest sinds ze in België is. Ik wou soms dat ik haar kon geven wat ze wou, maar het is moeilijk.”* (gehoor 22 juni 2017, p. 12-13).

2.3.8. De evolutie van verzoekers familiale leven, inclusief S.N. en kinderen, sinds de erkenningsbeslissing doorheen de jaren, toont niet aan dat hij de commissaris-generaal tijdens zijn eerste gehoor misleid heeft over de aard van hun relatie op dat moment. Verzoekers verklaringen over de contacten en ontmoetingen met S.N. na de erkenningsbeslissing en alvorens zij definitief naar België verhuisde, die volgens de commissaris-generaal wisselend of leugenachtig zouden zijn, tonen evenmin aan dat destijds de vluchtelingenstatus werd toegekend op grond van valse verklaringen of van feiten die verzoeker verkeerdt heeft weergegeven of achtergehouden.

2.3.9. Ook over de ontdekking van zijn geaardheid legde verzoeker al tijdens zijn eerste gehoor, op basis waarvan hij erkend werd als vluchteling, verklaringen af: *“In de dormitory GTHS Bamenda begon het. De tweede cirkel is GHTS de eerste van 1 tot 4. Dat is allemaal geregeld door één orgaan GTHS en onze slaapkamers waren ergens anders. Foxes (vossen) werden we genoemd. Op vroege dagen, rond 2 uur of drie uur 's morgens kwamen de seniors, ze halen de foxes op en noemen het initiatiedag en dan moesten we een eed zweren. [...] Ze verdeelden ons tussen hen, tussen de seniors.*

Op basis van het aantal foxe kregen ze een of twee foxes. Na de verdeling benadrukten ze dat geen fox nooit zijn senior, zijn 'big' (grotere) mag disrespecteren. [...] Ik wist eerst niet wat het was en in het tweede jaar vond ik het wel leuk. In het begin had ik veel schrik en wou ik het niet. Dan had ik nee gezegd. [...] Ik genoot omdat het me bevredigde. [...] Ik kon in de school altijd wel iemand overtuigen om met me te vrijen. Het werd serieus in jaar 4 en 5. In jaar 3 deed ik het gewoon voor seks. Ik kon het met eender wie doen. Daarna ging ik meer gericht kiezen. Dan kocht ik cadeau's en zo. Zo heeft zich dat ontwikkeld. [...] Als dat niet gebeurd zou zijn zou ik die interesse in mannen niet ontwikkeld hebben." (gehoor 22 augustus 2012, p. 13-14). Gezien deze uiteenzetting de erkenningsbeslissing van 16 oktober 2012 kennelijk niet in de weg stond, komt het niet toe aan de commissaris-generaal om gelijklopende latere verklaringen ("Mijn reden waarom ik meer interesse heb in een man komt door de school waar ik ging, de mannen die ik ontmoette. Ik ben opgegroeid in die levenswijze, ik denk niet dat ik zo geboren ben. Het begon in school door de initiatie dat ik hierin gegroeid ben."; gehoor 22 juni 2017, p. 13) alsnog aan te grijpen in de huidige beslissing om deze erkenning in te trekken.

2.3.10. De commissaris-generaal kan evenmin gevolgd worden waar hij in de bestreden beslissing stelt dat zijn verklaringen over interesse in vrouwen niet overeenstemmen met zijn eerdere verklaringen en dat dit afbreuk doet aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid. Tijdens zijn eerste gehoor stelde verzoeker mannen te verkiezen, waarbij hij dit linkt aan de ervaringen op school ("Ik ben altijd met jongens. Vanaf jaar 4 of 5. Ik verkoos hen boven vrouwen. Een naakte man en vrouw was raar voor mij. [...] Ik weet niet wat de toekomst inhoud. Ik was gewend aan een man en dat ontwikkelde zich in mij. Als ik niet de initiatie had gehad had ik dat mss niet gehad."; gehoor 22 augustus 2012, p. 15-16), maar gaf hij tevens toe reeds seksuele contacten te hebben gehad met vrouwen (gehoor 22 augustus 2012, p. 15). Ook tijdens het daaropvolgende gehoor gaf verzoeker eerlijk toelichting over zijn (seksuele) gevoelens/aantrekkingskracht voor/tot vrouwen en over de (seksuele) relaties die hij ook in België met vrouwen had: "Ik hield meer van mannen maar er waren dingen van vrouwen die ik mis. Er zijn dingen aan vrouwen die ik mis. Maar het overdonderende van 'een vrouw is wow', dat is er niet, maar er zijn dingen die ik mis. Ik kan heel close zijn met jou als vrienden, maar als er sentiment bij komt, zoals bij mijn vrienden, dan komt het. [...] Het is soms leuk om met de borsten van vrouwen te spelen. Het lichaam van vrouwen voelt goed. Er zijn aantrekkelijke vrouwen, maar aantrekkelijk zijn is anders dan ze willen hebben. De interesse is anders. Ik weet het als ik een mooie vrouw zie. Het is niet dat ik aangetrokken ben tot elke man ook, er moet iets zijn aan je dat zorgt dat ik je aantrekkelijk vindt. Het kan een manier van spreken of je ogen zijn. Het is niet dat ik een man zie en dat ik hem wil. Het gaat om het willen hebben, hoe gaat het met een man is anders dan hoe het gaat met het vrouw. [...] Over hoe we bij een vrouw voelen, er is iets wat ik mis bij een vrouw, het is minder bij een vrouw. Het is er maar het is minder. Een vrouw rond mij willen is anders, het is moeilijk, nog naast het feit dat ze veel praten. [...] Ik heb een probleem, ik zie dat veel Kameroense meisjes geïnteresseerd zijn. Ik ga bvb uit met een groep, ik ga naar een club, ik zie mijn vrienden en ze proberen zich te amuseren met een meisje. Ze kijken naar mij en vragen zich af waarom ik dat niet doe. Soms doe ik mee om hen tevreden te stellen. S.N. is niet het enige meisje waar ik mee sliep hier in België. Ik sliep met een meisje hier in België om iets te bewijzen aan mijn vrienden, het is niet als daten. Het zou hetzelfde zijn, er zouden geruchten zijn. Ik deed het om het hen te bewijzen. [...] Het gevoel om met een mooie man te zijn is veel meer dan om met een vrouw te zijn. Met een man kan het gevoel 90% zijn, en met een vrouw 10% of 15%. Met een vrouw, het is niet altijd dat ik iets mis. Als ik met een man speel mis ik niet steeds iets. Als ik wegga met een man, iets ga drinken, naar de cinéma, naar de club, dat is veel meer plezier. Het gaat niet alleen om seks, dat komt pas op de laatste plaats. We kunnen kleine dingen doen samen." (gehoor 24 november 2016, p. 7-8). Toen hij een laatste keer gehoord werd, maakte verzoeker eveneens op eenstemmige wijze een onderscheid tussen zijn aantrekking tot en relaties met mannen of vrouwen: "U zei bvb dat ik zei dat ik me niet aangetrokken voelde tot vrouwen, dat is niet wat ik gezegd heb. Ik ben aangetrokken tot vrouwen maar het lef is er niet. De vrouwen waar ik iets mee heb, het zijn zij die naar mij zullen komen. Het gevoel gaat weg na een mooi moment. Dat is mijn probleem met vrouwen. Het is niet dat ik me niet aangetrokken voel, maar meer tot mannen omdat ik lef heb om hen aan te spreken. [...] Seksueel aangetrokken is anders dan aangetrokken. Als je mooi bent, ben je mooi. [...] Ik kan zeggen wat een mooie vrouw is. We begrepen elkaar niet goed. Aantrekkelijk en seksueel aantrekkelijk is anders, veel vrouwen zijn aantrekkelijk." (gehoor 22 juni 2017, p. 20-21).

2.3.11. Gelet op verzoekers verklaringen gedurende zijn asielpcedure kan het verzoekschrift dan ook worden bijgetreden waar gesteld wordt dat "seksuele oriëntatie, zoals alle gedragingen "zeer complex" is" en dat seksualiteit vloeibaar is", alsook dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken "dat in hoofde van verzoeker sprake is van een uitsluitend/uitdrukkelijke homoseksuele geaardheid".

Gezien seksuele geaardheid geen zwart-wit verhaal is, kan verzoeker niet worden verweten dat hij steeds genuanceerd, afgewogen en introspectief over zijn seksualiteit spreekt. Evenmin kan hem een conventionele uitdrukkelijke en eenzijdige seksuele geaardheid worden verweten.

2.3.12. De Raad stelt voorts nog vast dat de commissaris-generaal na het gehoor van 24 november 2016 - waar verzoeker aldus reeds verklaringen aflegde over zijn gezinsleven met S.N. en hun kinderen, over de ontdekking van zijn geaardheid en over zijn gevoelens/aantrekkingskracht voor/tot vrouwen - van oordeel was dat zijn homoseksuele geaardheid niet in twijfel kon worden getrokken en besloten werd dat de vluchtelingenstatus van verzoeker werd behouden.

2.3.13. Daargelaten de vaststelling dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker op Facebook bewust het beeld wilden schetsen dat hij terug zou zijn gekeerd naar Kameroen en hiertoe oude foto's van in Kameroen tussen nieuwe foto's van in Nigeria postte, merkt de Raad op dat de vermoedelijke terugkeer van verzoeker naar Kameroen niet valt onder artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet ("*ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.*"). In casu betreft het hier persoonlijk gedrag dat er, aldus de commissaris-generaal, op wijst dat verzoeker geen vrees koestert ten aanzien van Kameroen. De intrekking van de vluchtelingenstatus omwille van het persoonlijk gedrag vergt echter een *ex tunc* benadering: het gedrag van de erkende vluchteling moet er later op wijzen dat hij *ab initio* geen vrees koesterde, waardoor wordt bewezen dat de vluchtelingenstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend. Een vermoedelijke terugkeer van verzoeker naar Kameroen, volgens de commissaris-generaal "*naar alle waarschijnlijkheid*", kan aldus hoe dan ook niet aantonen dat in zijn hoofde *ab initio* geen vrees voor vervolging aanwezig was en dat hem indertijd ten onrechte de vluchtelingenstatus werd toegekend.

2.3.14. Ten slotte heeft de commissaris-generaal nagelaten in de bestreden beslissing de elementen op te nemen die wel wijzen op de homoseksuele geaardheid van verzoeker.

2.3.15. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij sinds zijn erkenning als vluchteling naar vergaderingen van de holebi-vereniging "*Het Regenbooghuis*" ging (gehoor 24 november 2016, p. 13) en dat hij daar S.J. leerde kennen met wie hij meer dan een jaar een relatie had: "*Hij was een student, hij kon een visum krijgen en moest vertrekken omdat hij het niet meer kon vernieuwen. [...] Ik weet niet meer precies wanneer we elkaar ontmoetten. Het ging heel snel, we hadden dezelfde gevoelens vanaf de eerste dag. Ik vroeg me af hoe hij het wist over het regenbooghuis als hij student was. Hij ging naar de VUB. [...] Hij is in de VS, maar we zijn heel voorzichtig met waar we over spreken. [...] Hij was student. We gingen naar de club, we drinken graag, hij toonde me een aantal plaatsen. Hij toonde me bvb Luik, waar de mensen ons niet zouden kennen. Hij was niet bij de union maar als ik hem uitnodig komt hij langs. Hij praat er met iedereen, het is normaal.*" (gehoor 24 november 2016, p. 13-15). Via deze holebi-vereniging legde hij ook contact met E. uit Luik en met de Kameroener B. uit Antwerpen (gehoor 24 november 2016, p. 13; gehoor 22 juni 2017, p. 14).

2.3.16. Hij vertelde tevens dat hij zich begaf in het Leuvense holebi-leven: "*Op de Oude Markt wel, ik ga er soms als ik eenzaam ben of als ik niet in huis wil zijn. Ik heb er een vriend ontmoet, J. denk ik. Hij vertelde me veel over de plaats maar ik had geen interesse. Hij vroeg waarom ik daar was [...]. Er was een beetje een conflict tussen ons en er moesten mensen tussen komen. Er is een probleem soms met de houding, ik ga er niet altijd graag. Iets anders, de gemeenschap van mijn mensen in Leuven, ze kennen ook die plaatsen, je kan niet zomaar binnen gaan. Soms doe ik een kap op als ik er ga. Ik wil het conflict niet verergeren. Als ze zeggen M.T.F. was daar en hij heeft gevochten, dus ik hou het wat op afstand.*" (gehoor 24 november 2016, p. 14), "*Op de Oude Markt in Leuven is er een gay-club. Iemand zag me en ik zei dat ik niet wist dat het zo'n plaats was. Daarna zei ik dat ik wou gaan kijken hoe het er gaat. Ik ging wel naar plaatsen zoals dat. Soms ging ik er gewoon iets drinken. Er was ook eens een culturele meeting, iedereen zou er zijn, dan ga ik rond 2u of 3u weg, ik weet dat iedereen daar zal zijn en dan ga ik naar zo'n plaats.*" (gehoor 22 juni 2017, p. 14).

2.3.17. Toen verzoeker naar Nigeria ging in 2014/2015 verbleef hij volgens zijn verklaringen bij een homoseksuele man, A.N., die hij nog kende van op school en met wie hij op Facebook terug in contact was gekomen: "*Ik bleef er bij A.N.. [...] Hij was degene die me hielp, ook financieel, hij betaalde wat rekeningen. [...] Hij is een zakenman uit Akwa-Ebun State in Nigeria. Hij verkoopt vooral telefoons. Hij heeft één kind, hij is niet getrouwd. Dat is alles. Hij is ongeveer 39 à 40 jaar.*"

Hij is mooi en leuk, hij is ook zorgend. Het was leuk iemand ontmoeten waar je samen mee was in school. Die je kent, het is gemakkelijk praten met hem. [...] We hadden het echt leuk. We gingen naar club, we gingen zwemmen, hij heeft een leuk huis, we hadden privacy, gingen naar de film. [...] Hij stelde me voor als een vriend, hij gaf een feestje, er waren ook meisjes, we dronken, het was leuk. We gingen naar een club, we deden normaal. Het is maar als we terug thuis waren dat we het probeerden, in het publiek kan het niet. Hij zei dat Nigeria nog erger is dan Kameroen. Het zou ernstig zijn. In Nigeria hebben ze nochtans een wildere levensstijl. Hij zei dat het lang geleden was dat hij iemand had gehad, hij was blij iemand te ontmoeten die hem begreep.” (gehoor 22 juni 2017, p. 17-19).

2.3.18. Ondanks zijn huidige keuze voor een gezinsleven met S.N. en hun kinderen, maakt verzoeker doorheen zijn asielprocedure meermaals duidelijk dat hij een man verkiest (*“Het gaat om het willen hebben, hoe gaat het met een man is anders dan hoe het gaat met het vrouw. Ik spreek over mezelf, ik besprak het ook met D., die in Klein Kasteeltje was. Over hoe we bij een vrouw voelen, er is iets wat ik mis bij een vrouw, het is minder bij een vrouw. Het is er maar het is minder.”*; gehoor 24 november 2016, p. 7-8; gehoor 22 juni 2017, p. 20-21) en dat hij het mist om een man te hebben (*“Ja, heel erg. Maar ik vermijd het en het is moeilijk te vinden. zeker met S.N.. [...] Ik mis het maar ik probeer er mee te leven. [...] Als ik iets zou doen, zou het ergens buiten Leuven zijn. Het is niet zo gemakkelijk als ik dacht, maar het is veel beter.”*; gehoor 22 juni 2017, p. 13-14).

2.3.19. Uit zijn verklaringen blijkt enerzijds een vrees om open te zijn over zijn seksualiteit, ook in België, en anderzijds het besef dat het hier makkelijker aanvaard zou worden dan in Kameroen en dat hij hier geen problemen zoals een gevangenisstraf riskeert: *“Maar hier in Europa is dat anders. Het zal ergens mogen. Tot op zekere hoogte.”* (gehoor 22 augustus 2012, p. 17), *“In Kameroen, als ik betrapt word kan ik in de gevangenis komen en vermoord worden. [...] Ook als ik in België het in het geheim doe, ik ben nog veilig. Ik kan hoogstens uit de gemeenschap gegooid worden. [...] Het is beter dan in Kameroen. Ik sprak dat ik hier veilig ben, er zijn kleine gevaren. Ik doe dingen uit respect en in het geniep, hoe je het in België in het geheim doet is anders dan in Kameroen. Het is hier nog niet het beste leven maar het is een beter leven dan in Kameroen. Ik ben niet bang om in de gevangenis terecht te komen of vermoord te worden, in Kameroen wel. Het enige wat kan gebeuren is een outkast zijn in de gemeenschap of vrienden die me vermijden. [...] Ik leef met de Kameroense gemeenschap die het verachten, ook al zijn er andere die ook homo zijn. Ik kan het niemand zeggen. We gaan nog om met onze gemeenschap, ik leef niet het vrije leven zoals ik wou, zoals ik dacht dat het gemakkelijk zou zijn. Soms als het over homo's gaat, je weet dat het over jou gaat. Als ik iets zou doen, zou het ergens buiten Leuven zijn. Het is niet zo gemakkelijk als ik dacht, maar het is veel beter.”* (gehoor 22 juni 2017, p. 14).

2.3.20. Hij verklaarde tevens dat andere holebi's hem aanmoedigen eerlijk te zijn over zijn geaardheid (*“Het was nog niet zo gemakkelijk voor mij, ik kon er niet vrij over zijn. Ik ga naar een vergadering in het regenbooghuis, ze zeiden dat ik me niet slecht moet voelen, dat ik geen schrik zou moeten hebben van mijn werkgever. Ze geven me raad en zeggen dat ik moet zijn wie ik ben, dat ik me vrij mag voelen.”*; gehoor 24 november 2016, p. 8) en dat ook zijn sociaal assistente hem aanhoudend aanspoort de waarheid te vertellen aan S.N. (*“Het OCMW belt soms, mijn sociaal assistent probeerde me ook te zeggen dat ik het moet zeggen. [...] Het is geen probleem om met haar te praten, ik kan haar vertrouwen. Ik zeg haar alles over mezelf. Hoe eerder ik het haar kan vertellen, S.N., hoe beter. Mijn sociaal assistent zei me ook dat we beter niet samen blijven maar gewoon moesten wisselen van huis.”*; gehoor 24 november 2016, p. 7-8).

2.3.21. De Raad erkent dat de vaststelling van de homoseksuele geaardheid complex is en hiervoor geen afgelijnde zekerheden voorhanden zijn. Alhoewel dit een bruikbare indicatie kan zijn, kan niet noodzakelijk verwacht worden dat de persoon erkend omwille van zijn seksuele geaardheid in België, een openlijke en uitgesproken homoseksuele levensstijl op nahoudt, wanneer zijn verklaringen hierover aannemelijk zijn. De Raad meent dat dit *in casu* het geval is.

2.4. De Raad herhaalt dat de bepalingen die aanleiding geven tot de intrekking van de vluchtelingenstatus strikt moeten worden geïnterpreteerd. Gelet op bovenstaande stelt de Raad vast dat verzoeker in 2012 tijdens de asielprocedure die geleid heeft tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, geen misleidende, verkeerde laat staan bedrieglijke voorstelling van de feiten heeft gegeven. De vaststelling dat ook de commissaris-generaal in 2016 toen verzoeker werd opgeroepen met het oog op de intrekking van zijn vluchtelingenstatus, en waarbij alle huidige elementen reeds bekend waren, niet is overgegaan tot de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus kan dit slechts bevestigen. De Raad besluit dat ook thans er geen redenen zijn tot intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK